

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Irena Lipowicz

Warszawa,

12. II

2015 r.

V.7014.2.2015.AA

Pan

BARTOSZ ARŁUKOWICZ

Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze,

W toku rozpatrywania indywidualnej sprawy dotyczącej stwierdzenia przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza ujawnił się problem natury generalnej, a mianowicie braku w obowiązujących przepisach przejrzystej procedury i formy stwierdzenia przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza oraz stosownej drogi odwoławczej od rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie przez okręgową radę lekarską.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634 ze zm.), lekarz, który uzyskał prawo wykonywania zawodu albo ograniczone prawo wykonywania zawodu, podlega wpisowi do rejestru prowadzonego przez właściwą okręgową radę lekarską. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry i prowadzenia rejestru lekarzy określa Naczelna Rada Lekarska (art. 8). Na tej podstawie wydana została uchwała Nr 30/10/VI Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 3 września 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentystry oraz prowadzenia rejestru lekarzy (zmieniona uchwałą Nr 5 i 34 z 2011 r.), która nie zawiera jednak rozstrzygnięć w sprawie stwierdzenia przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza.

Materialnoprawną podstawę podjęcia przez okręgową radę lekarską decyzji w sprawie stwierdzenia przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza stanowi art. 10 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry. Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy, od rozstrzygnięć podejmowanych w tej sprawie, odwołanie nie przysługuje. Natomiast, stosownie do art. 19 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708 ze zm.), Minister Zdrowia może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organu izby lekarskiej pod zarzutem niezgodności z prawem.

Podniesiony problem nabiera szczególnego znaczenia w świetle art. 49 ustawy o izbach lekarskich. Według tego przepisu, okręgowy rejestr lekarzy i lekarzy dentyków stanowi zbiór dokumentów i danych lekarzy m.in. posiadających prawo wykonywania zawodu: wykonujących zawód na obszarze działania okręgowej izby lekarskiej oraz niewykonyjących zawodu i zamieszkałych na obszarze działania okręgowej izby lekarskiej (ust. 1 pkt 1). W rejestrze umieszcza się wskazane w ustawie dane, w tym „datę rozpoczęcia ostatniej przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” (ust. 5 pkt 30).

Nie bez znaczenia w podnoszonej sprawie jest również brak precyzji art. 2 ust. 3 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentyki, który wskazuje na czynności lekarza niepolegające na udzielaniu świadczeń zdrowotnych i orzekaniu o stanie zdrowia, uznane za wykonywanie zawodu lekarza. Celem tego przepisu jest zagwarantowanie lekarzom możliwości powrotu do udzielania świadczeń zdrowotnych bez odbycia przeszkolenia, o którym mowa w art. 10 ustawy. Powołany przepis jest bardzo nieprecyzyjny, nie określa bowiem form organizacyjnych i miejsc wykonywania wskazanych czynności, szczególnie prac badawczych w dziedzinie nauk medycznych lub promocji zdrowia, nauczana zawodu lekarza. Wątpliwości tych nie wyjaśnia stanowisko Nr 82/05/IV Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 4 listopada 2005 r. w sprawie interpretacji art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyki w zakresie ustalania 5 - letniego okresu niewykonywania zawodu lekarza, lekarza dentyki, zwłaszcza, że stanowisko to pozwala tylko a contrario wnioskować, która forma aktywności zawodowej lekarza nie zostanie potraktowana jako wykonywanie zawodu. Powołane stanowisko nie uwzględnia również zmiany ustawy.

Stwierdzenie przerwy w wykonywaniu zawodu lekarza niewątpliwie dotyczy istotnych praw lekarzy. Problem, jakie działania uważa się za wykonywanie lub niewykonywanie zawodu lekarza i na podstawie jakiej procedury następuje stwierdzenie przerwy w wykonywaniu zawodu oraz kiedy okres niewykonywania zawodu ulega przerwaniu, powinien stać się przedmiotem regulacji ustawowej. Sprawa zbyt daleko wkracza w uprawnienia lekarzy, aby mogła być uregulowana przez samorząd zawodowy, w dodatku w formie stanowiska interpretacyjnego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014, poz. 1648), zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o rozważenie podniesionego problemu oraz podjęcie działań w kierunku uregulowania sprawy zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie standardami konstytucyjnymi. Oczekuję na informację w tej materii.

Y
governeur
Zeno J. J.